Графи

1. Основни понятия

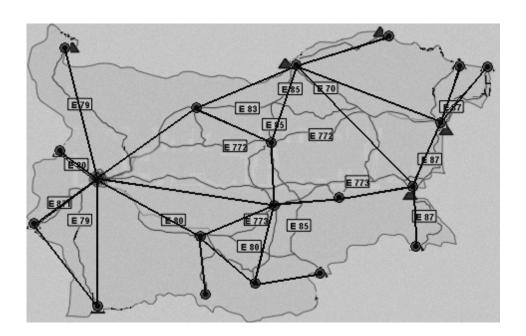
Ориентиран граф G се нарича наредената двойка (V, E), където:

- $V = \{v_1, v_2, ..., v_n\}$ е крайно множество от върхове
- $E = \{e_1, e_2, ..., e_m\}$ е краен списък от *насочени ребра*. Всеки елемент $e_k \in E$ (k=1, ..., m) е наредена двойка $(v_i, v_i), v_i, v_i \in V$.

Ако е дадена функция $f:E \to R$, съпоставяща на всяко ребро e_k *то* графът се нарича *тегловен*.

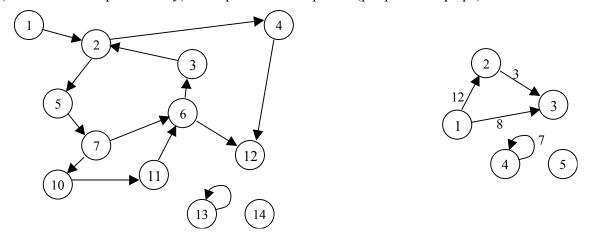
Всяка съвкупност от обекти с дефинирани връзки между тях може да бъде представена като граф. Ето няколко примера за подобни абстракции:

1) Няколко града могат да бъдат представени като върхове на граф, а преките пътища между тях — като ребра. Теглата на ребрата ще бъдат дължините на преките пътища. Илюстрация на примера е транспортната карта на Република България:

- 2) Компютърна мрежа може да бъде представена чрез граф, като компютрите са върховете на графа, а всяко ребро между два върха показва, че съответните компютри са пряко свързани в мрежата:
- 3) Няколко химични съединения могат да бъдат представени като върхове на граф. Всяко ребро от графа ще показва дали съответните химични съединения могат да си взаимодействат. Аналогичен пример е върховете да представят видове декоративни риби, а ребрата да показват дали два вида риби могат да съжителстват заедно, или не.
- 4) Процесите в изработването на едно изделие могат да се представят с върховете на граф, а с ребрата кой процес след кой трябва да следва в изработката.

Най-често ориентиран граф се представя графично в равнината чрез множество от точки (означаващи върховете му) и свързващи ги стрелки (ребрата на графа).

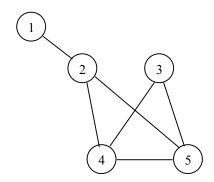

Фиг. 1.а. Ориентиран граф

Фиг. 1.6. Ориентиран тегловен граф

На ϕuz . 1.a е показан граф с 14 върха и 13 ребра. Всеки връх $v_i \in V$ е изобразен като кръгче с номер — уникално цяло число. Всяко ребро $(i, j) \in E$ е изобразено като стрелка, насочена от връх i към връх j. Ако графът е тегловен, то теглото на всяко ребро се записва до съответната стрелка, както е показано на ϕuz . $1.\delta$.

Даден граф G(V, E) е *неориентиран*, ако списъкът от ребра $E = \{e_1, e_2, ..., e_m\}$ се състои от *ненаредени* двойки $(i, j) \in E$. Ако е дадена функция f(i, j), съпоставяща стойност на всяко ребро $(i, j) \in E$, графът се нарича *тегловен неориентиран граф*, а за f е валидно f(i, j) = f(j, i), за всяко i, $j \in V$.

Фиг. 1.в. Неориентиран граф

На ϕuz . 1. ϵ е показан неориентиран граф — върховете са изобразени като кръгчета, а всяко ребро (i, j) – с линия, вместо двойка стрелки.

Даден е ориентиран граф G(V,E). Полустепен на изхода на връх $i \in V$ се нарича броят на всички ребра (i,j), $j \in V$. Аналогично, броят на всички ребра (j,i), $j \in V$ се нарича полустепен на входа на i. Сборът от полустепентта на входа и полустепентта на изхода се нарича степен на върха i. Изолиран се нарича връх от графа, чиято степен е 0.

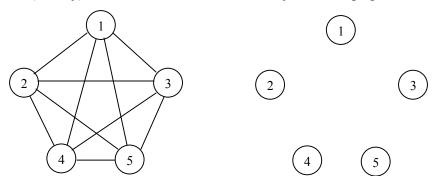
На фиг. 1.a степента на връх с номер 2 е 4, а изолиран връх е този с номер 14.

При неориентиран граф степен на връх i се нарича броя на всички ребра (i,j) инцидентни с него.

Два върха i и j $(i, j \in V)$ се наричат *съседни*, когато поне едно от ребрата (i, j) и (j, i) принадлежат на E. Всеки от върховете i и j се нарича *инцидентен* с реброто (i, j).

 Π ът в граф G(V, E) се нарича последователност от върхове $v_1, v_2, ..., v_k$, такава че за всяко i=1, 2, ..., k-1 е изпълнено $(v_i, v_{i+1}) \in E$. Върховете v_1 и v_k се наричат *краища* на пътя. Ако $v_1 = v_k$, то пътят се нарича *цикъл*. Когато граф съдържа поне един цикъл в себе си, той се нарича *цикличен*, в противен случай се нарича *ацикличен*.

Нека са дадени графите G(V, E) и G'(V, E'), такива че за всяко $i, j \in V$ наредената двойка (i, j) принадлежи на точно един от двата списъка E' и E. Тогава G' се нарича допълнителен на G. Ако даден граф не съдържащ нито едно ребро, се нарича празен $(\phi uz. 1.z)$. Ако за даден граф е изпълнено $(i, j) \in E$ за всяко $i, j \in V$, графът се нарича пълен.

Фиг. 1.г. Пълен и празен неориентиран граф

2. <u>Задачи:</u>

- 1. Определете степените на възлите на пълен граф с п възела. Обосновете отговора си.
- 2. Съставете програма, която реализира алгоритъма за обхождане на граф в дълбочина. Графът да бъде зададен чрез матрица на съседство.
- 3. Съставете програма, която проверява дали даден граф съдържа цикли. За целта използвайте алгоритъма за обхождане в дълбочина, реализиран в зад. 2.

Aлгоритьмът за проверка на цикличност се състои в следното: Извършва се обхождане в дълбочина. На всяка стъпка, ако върха i, който се разглежда в момента има съсед, който вече е обходен, различен от предшественика на i, значи графът съдържа цикъл.

Този алгоритъм може да бъде реализиран чрез модификация на функцията за обхождане в дълбочина като се добави още един параметър, който ще показва предшественика на върха, който е текущ). Ако текущият връх i има за съсед връх, който вече е бил обходен, различен от предшественика, значи се е затворил цикъл.